

Őexcellenciája
Klaus Werner Iohannis úr,
Románia elnöke

Bukarest

Tisztelt Elnök Úr!

Nagy szomorúsággal értesültem arról, hogy az elmúlt időszak esőzései nyomán megáradt Tisza és Szamos folyók Románia és Ukrajna felől – immár sokadszor – ismét nagy mennyiségű hulladékot sodortak át Magyarország területére. Ennek egy részét műanyag palackok teszik ki, melyek gyakran összefüggő, piszkos szőnyegként borítják a hazánkba érkező folyók felszínét.

A magyar hatóságok és a folyók mentén élők csalódottan vették tudomásul, hogy az ígéretek ellenére ismét szembesülniük kell ezzel a közegészségügyi és járványügyi szempontból veszélyes, a térség mindennapi életét zavaró, bármiféle halászati és turisztikai tevékenységet komolyan akadályozó, esztétikailag pedig visszataszító jelenséggel. A szennyezés ráadásul súlyos hatással van a folyók élővilágára, mely a 2000. évi, rendkívüli károkat okozó ciánszennyezés óta különösen érzékeny mindenféle környezeti változásra.

Az ilyen szennyeződések megelőzése érdekében Magyarország kormánya több alkalommal kérte Románia hatóságainak segítségét, de azok részéről az együttműködési készség ismételt hangoztatását mindeddig vajmi kevés érdemi intézkedés és még kevesebb javulás követte. Úgy vélem, hogy ebben az államnak éppúgy megvan a felelőssége, mint a lakosságnak. A szennyezés legfőbb oka ugyanis az, hogy a lakosság a vízfolyások hullámterén rakja le válogatatlan kommunális hulladékát, melyet az árvizek magukkal ragadnak, és hazánkba szállítanak.

Magyar részről mindent megteszünk ugyan a két folyó medrének megtisztításáért, de ezt a tavaly üzembe helyezett, nagy teljesítményű hulladékmentesítő rendszer segítségével sem tudjuk elérni, ha a határon túlról akadály nélkül – és egyre növekvő mennyiségben – ömlik a szemét. Árvíz esetén ráadásul a víz és a hulladék kiterül a hullámterre, így a rendszert le kell állítani, és csak utólagos gyűjtéssel lehet megtisztítani a területet.

A magyar hatóságok csak június 13. óta 846 köbméter vegyes uszadékot szedtek le a Szamos folyóról, de gépeink már nem bírnak a rengeteg szeméttel, mely feltartóztathatatlan mennyiségben érkezik.

Kiábrándítónak tartom, hogy a folyók hulladékkal való szennyezése a sokszori fogadkozás ellenére sem hagyott alább, és immár tartós fenyegetést jelent a Szamos és a Tisza törékeny ökoszisztémájára. Úgy gondolom, ennek a visszatérő problémának a megoldása nem tűr további halasztást.

Tisztelettel kérem Elnök Urat, vesse latba befolyását annak érdekében, hogy folyóink szeméttel való szennyezésének problémájára mielőbb megnyugtató megoldást találjunk. Úgy vélem, Románia illetékeseinek határozott lépései (a hulladékot gyűjtő, hasznosító és lerakó infrastruktúra teljes körűvé tétele) és a lakosság együttműködése révén el lehetne érni, hogy a szennyeződések többé ne lépják el folyóinkat a vízszint minden komolyabb emelkedésénél.

Meggyőződésem, hogy mindkét ország számára előnyös lenne, ha ez az európai normákhoz nem méltó jelenség a továbbiakban már nem károsítaná közös folyóink értékes vízi élővilágát, nem nehezítené meg a térség lakóinak életét, és nem vetne árnyékot – más területeken oly ígéretesen fejlődő – kapcsolatainkra.

Bízom abban, hogy Elnök Úr egyaránt átérzi az ügy gyakorlati fontosságát és szimbolikus jelentőségét. A kérdés iránti figyelmét, az ügyben teendő lépéseit előre is köszönöm.

Kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésem kifejezését.

Budapest, 2020. július 03.

Áder János